

Statskassen Tab, synes heller ikke at kunne retfærdiggjøre Tilintetgjørelsen af en hidtil legal og for mange Handlende særdeles bethdelige Forretning med Vilandene og Udlandet. Det forekommer os, at Staten — som ellers — rettelig bør søge sin Betryggelse imod slike Bedragerier i de borgelige Straffelove i Forbindelse med strenge administrative Forholdsregler, og i ethvert Fald synes det noget ubilligt, at Staten, fordi den mulig kunde blive Gjenstand for enkelte af den Art Bedragerier — Noget, den jo ogsaa kan blive ved mange andre Varer — paa Forhaand vil hindre mange hæderlige og stræbsomme Handlende i deres Virksomhed. At der ifølge Lovforslaget kun kan overføres Vin i Fougstager og ikke i Flasker fra det ene Kreditoplag til det andet, er formentlig grundet paa den foreslaaede forskjellige Told efter Alkoholsstyrken, men da der ved en saadan Overførsel jo kun er Tale om en Bogpostering for Toldvæsenets Bedkommende, og det jo kan være Toldvæsenet ligegyldigt, om det faaer et Toldbeløb tilgode hos den ene eller den anden Kreditoplagshaver, ses det ikke, at Overførsel af Vin paa Klasse — hvilket netop hyppigst finder Sted — vil kunne frembyde nogenformhelt Ulempe eller Vanskelighed for Toldvæsenet.

I Henhold til alt Foranstaaende tillade vi os at udtale som vore principale Dnsker, at Tolden paa al paa Fougstager indført Vin bliver ens, og at den nu gjældende Ret til Udførsel fra Kreditoplag bevares, og med Hensyn til selve Forhøielsen af Tolden paa Vin og Sprituosa udtale vi det fortrøstningsfulde Haab, at det høitagne Udvalg vil finde det rigtigt og formaalstjenligt kun at indstille til Vedtagelse en saadan Forhøielse af Tolden, at den, samtidig med at den vil give Staten en bethdelig forøget Indtægt, dog ikke i nogen faretruende Grad vil gribe forstyrrende eller ødelæggende ind i en Handel, i hvilken der i Tidernes Løb er nedlagt og bundet saa store Kapitaler, og af hvis fortsatte Bestaaen en stor Del Borgeres — saavel Forhandlernes som Arbeidernes — Ve og Vel er afhængig, tilmed en Handel, som i ingen Henseende staeder nogen hjemlig Produktion, Industri eller Erhvervsqren, men tvertimod bringer en Del Indtægt for adskillige af disse f. Ex. Stibsarten, Glasfabrikationen, Stentryk osv.

Kjøbenhavn, den 23de November 1889.

I det af Kjøbenhavns Vinhandlere og Vin-Agenter den 14de November 1889 nedsatte Udvalg

i største Erbødighed

Emil Arnzen,
Formand,
Firma C. H. Mønster & Søn.

Oskar Wandel,
Firma Carl Wandel & Søn.

V. Haubroe.

N. S. Beden,
Firma Waagepetersens Eftfl.

Chr. W. F. Bestle.

Carl P. Dreher.